

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameri- ških naselbinah

Pri avto nesreči pred nekaj dnevi v Chicagi, ko je mlad farmar zavozil svoj truck v porč hiše na Indiana Ave., sta bili ranjeni sestri Stella in Katarina Oblak, prva stara 20, druga 18 let, ter John Janiga. Farmar, ki se je pisal Tomašek, se je ubil.

V Waukeganu, Illinois, je umrl rojak Frank Sluga, star 58 let, doma iz Vrhnike. Istotam je umrla Frances Petrovič, stara 60 let in tudi doma iz Vrhnike.

V Reitz, Penna., je umrl rojak Ferdinand Ojsteršek, star 64 let, doma iz št. Ruperta pri Celju. Bil je med pionirji SNPJ in večkratni blagajnik društva št. 389. Tu ne zapuša sorodnikov, v starem kraju pa ima omoženo hčer.

Pod naslovom "Razprave o dnevniku 'Prosveta'" piše Frank Mlačnik, Auburn, Illinois, sledeče vrstice v "Prosveti": V 277. številki Prosvete čitam v uredniškem članku tale odstavček: "Edino praktična sugestija je, da bodoče, to je po konvenciji, je, da postane dnevnik obligaten za vse članstvo SNPJ." ... S tem se jaz nikakor ne strinjam, piše Frank Mlačnik, in mislim, da se večina članov tudi ne bo. Do sedaj smo zgubili samo naročnike, potem pa bomo pa še člane. Ako smo za svobodo, držimo se je, ne usiljujmo diktature.

Bučan družina

Anton in Fannie Bučan, mlada zakonska, o katerih se je zadnje čase mnogo pisalo v javnosti, sta se pomirila in zeli zno-va začetki boljše in srečnejše življenja. Mr. in Mrs. Bučan sta se poročila pred štirimi leti. Fannie je bila prej plesalka. V mlademu zakonu so nastali nesporazumi. Končno je Fannie tožila za razpoko in zahtevala je tudi oba otroka za sebe. Pa tudi Bučan bi rad imel otroke. V septembru mesecu je Bučan prišel v hišo, 6003 St. Clair Ave., kjer je stanoval njegova žena. Zahteval je otroke, nastal je preprič, in končno je Bučan potegnil revolver in začel streljati. Pobežnil je potem, toda že drugi dan se izročil policiji. Medtem se je pa Fannie v bolnici borila med življenjem in smrtjo. Njena narava je zmaga. V soboto je stal Bučan pred sodnikom Dempsey, obtožen poskušene umora. Pa je prišla Fannie v sodno dvorano in izjavila: "Gospod sodnik, jaz še vedno ljubim Antona, in tudi on me ima rad. Spustite ga, kajti vsi ga potrebujemo." Bučan je bil opravičen, in roko v roki je odšel mladi par iz sodne dvorane, da začne življenje znova.

Naši bolniki

Na dom sta bila pripeljana iz bolnišnice naša rojaka John Mahne, 5920 Prosser Ave. in Frank Mišič, 1154 E. 60th St. Naši prijatelji John Mišič, Jack Zakrajšek in Andrew Moez se se pa že vrnili iz bolniških sob in se nahajajo sedaj na svojih domovih, kjer jih pa še vedno zdravnik obiskuje. Vsi se prav lepo zahvaljujejo za obiske v bolnici in za cvetlice, poslane jim v bolnico. Mi jim pa želimo, da kot pravi kranski fantje ozdravijo in se v kratkem zopet veselijo zdravi med svojimi prijatelji!

Letna seja

Nocoj večer se vrši letna seja društva St. Clair Grove št. 98 W. C.

Francija sledi Angliji, ko sklene, da bo plačala obrok na dolg 15. dec.

Washington, 10. decembra. Tako angleška kot francoska vlada sta sklenili, da plačati dolžni obrok, ki zapade 15. decembra. Obe vladi sta bili dvakrat pozvani od ameriške vlade, da pošljeta točno plačilo. Plačilo pride 15. decembra, toda obnem tudi nujna zahteva Francije kot Anglija, da se znova uredi plačevanje in vprašanja vojnih dolgov. Včeraj sta se tozadevno sestala v Parizu francoski in angleški ministri predsednik, ki sta se končno veljavno dogovorila glede nadaljnje odplačevanja in revizije vojnih dolgov. Evropske oblasti imajo dogovorjeno, da se Nemčiji odpustijo dolgi. To je pogodba narejena v Lausanne. Evropske države so že tedaj računale na to, da bo tudi Amerika odpustila dolge, ako jih odpusti Evropa medsebojno. Ker pa Amerika trdovratno zahteva, da se plačajo dolgi, brez oziroma, kaj so zavzemali naredili z Nemčijo, zahteva sedaj Evropa sestane, na katerem se bo treba končno veljavno pomeniti radi teh dolgov. Dokler to ni spravljeno v red, ni pričakovati konca krize med svetovnimi narodi.

Sodnik obtožen umora treh kazencev v Floridi

Bronson, Florida, 10. decembra. Nekaj mirovni sodnik in njegov konštabel sta bila danes aretirana in obtožena umora treh ribičev, katerih mrtva in ogorela trupla so dobili v zapori Tarpon Springs dne 28. novembra. Koronerjeva porota se je izjavila, da so bili omenjeni ribiči umorjeni z udarci na glavo, nakar so njih trupla zgorela v ječi, ki jo je nekdo zažgal. Mirovni sodnik zanika dejanje.

Drama "Mrak"

Marljivo dramsko društvo Anton Verovšek je sinoči na odru Slovenskega Delavskega Doma vpriporilo tridejansko dramo "Mrak." Sposobnosti igralnega osebja smo imeli večkrat priliko opazovati, seveda največkrat v veseljoigrah. Sinoči so pokazali igralci in igralke, da so zmogni predstaviti tudi dramo prav tako izborna kakor veseljoigre. Vsaka vloga je bila izvršena s popolno dovršenostjo; nastopi igralcev so bili nepričakovano dobri v govoru in kretnjah. Režija bi ne mogla razdeliti vlog v boljše roke, kakor so bile, kar zasluži vse priznanje. Oprema odrja je v vsem soglašala z igro. Občinstvo, ki bi bilo lahko v bolj povzelnem številu, je hvaležno nagradilo igralno osebje. Po igri se je vršila zabava v spodnji dvorani.

Nove uradnice

Dr. Collinwoodske Slovenke št. 22 S.D.Z. je izvolilo sledeče uradnice za leto 1933: predsednica R. Planinšek, tajnica M. Jerman, blagajničarka Frances Svetek, zapisničarka Anna Koželj. Nadzornice: Frances Bačar, Mary Maleckar, Mary Pančur. Bolniške nadzornice: Josephine Bernot, Filomena Sedej. Zastopnice za Slov. Dom na Holmes Ave.: Rose Planinšek, Mary Jerman; za Delavski Dom na Waterloo: M. Intihar.

* 3000 boy scoutov bo te dni pobiral staro obleko za revne družine v mestu.

* Angleški parlament je zavrzel 6-urni delovnik.

Najboljša zavarovalnina na svetu je hranitev

Če pomislimo, da je The North American Trust Co. naša slovenska banka v Clevelandu, razdelila pred dobrim tednom med naše ljudi \$75,000 božičnega denarja, in če pomislimo pri tem na čase depresije, v katerih živimo, tedaj sklepamo iz tega dvojno: prvič, da je naš narod še vseeno varčen in zna hraniti za dan, ko bo najbolj potreboval denar, drugič pa, da je naša slovenska banka točna in poštena v izplačilih.

Več kot tisoč ljudi se je poslužilo božičnega kluba pri North American Trust banki tekom letošnjega leta. Dočim je mnogo sto teh ljudi pustilo tekom leta v Božičnem klubu prihranjeni denar enostavno v banki, ali so ga pripisali prejšnji glavnici, so pa ostali dobili izplačano polno svoto z obrestmi vred, in kdor ima potrebnost za Božič, ta že ve, kako sladko dobrodošel je tak denar ob času, ko se ga najbolj potrebuje.

In hraniti v Božičnem klubu je tako lahko, da je to najboljši in najbolj lahki način hranitve. Najprvo se odločite, koliko boste vsak teden položili v banko. Mogoče 25c, mogoče 50c ali pa celo \$1.00, \$2.00 ali \$5.00. Brez oziroma, koliko hranite vsak teden, tekom 50 tednov vam North American banka izplača polno svoto z vsemi obrestmi vred, ki so se nabrale ta čas. Vsakdo mora pač preračunati svoje razmere, koliko si lahko odtrga vsak teden, in potem se tega drži.

Kolikokrat nam ni za en kvoder ali za pol dolarja, pa ga lahko komiselno poženemo za to ali ono nepotrebno stvar. Toda taki kvodri in dolarji predstav-

ljajo koncem leta že lepo svoto, in le oni, ki je že to preskusil in se veselil ob koncu leta nabrane denarja, ki ga dobi ob času, ko ga najbolj potrebuje, ta vam bo znal pravilno pohvaliti božični klub, kot ga ima upeljanega naša North American banka.

Naj pri tem še opomnimo, da se bliža konec leta. Ali ste kaj premišljevali, če bi vam kazalo, da svoj prihranjeni denar, katerega imate mogoče doma, ali pa celo v tujih bankah, prenesete v lastni domači, slovenski denarni zavod, v The North American Trust Co., ki je močna, solidna, poštena in točno poslujoča banka, naš največji denarni zavod v Ameriki!

Mi vemo, da se skriva tisoče in tisoče dolarjev po domovih, kjer je ta denar vsak čas izpostavljen ognju, tatovom, podganam in drugim zgubam. En sam rojak je tekom letošnjega leta zgubil ves svoj 23-letni življenjski prihranek, ko so mu nesramni roparji pri belem dnevu odnesli nad \$8,000 v trenutku, ko se je hotel odpočiti od trdega življenjskega dela! Ta rojak ni nikdar verjel v banko, hranil je denar doma, in danes ga nima ne on, ne banka, pač pa roparji, ki niso nikdar sejali, pač pa bogato želi!

In če imate mogoče svoj denar v drugih, tujih bankah, stopite v prostore naše slovenske banke, The North American Trust Co., in vprašajte tam prijaznega uradnika, kako bi lahko prenesli ob koncu leta svoj denar iz druge banke v domači, slovenski denarni zavod. Prav nič vas ne bo veljalo, nikamor

vam ne bo treba iti, nič ne boste izgubili na obrestih, zavesti boste pa imeli, da je vaš denar v domačih rokah, kjer bo tako sigurn kot je sigurnih ostalih šest milijonov dolarjev, katerega ima The North American banka shranjene!

Slovenska banka, The North American Trust Co. nikdar ni obljubovala visoke obresti, ker bi morala tudi svojim odjemalcem visoko računati, pač pa je plačevala primerne obresti, zato je pa tudi sleherni vedno bil varen svojega denarja, v slučaju potrebe točno izplačan, in v slučaju postrežbe, ki jo nudi banka, pošteno in bratsko postrežen.

Ob koncu leta bi ponovno apelirali na vse naše rojake in tudi na brate Hrvate, da se poslužijo našega edinega slovenskega denarnega zavoda, The North American Trust Co. Prinesite svoj denar v to banko, kateri zaupa vlada Zedinjenih držav, ki hrani svoj denar v njej, kateri zaupa država Ohio, ki ima depozite svojih bank v tem zavodu, nadalje javne knjižnice, šolski odbori in mestna vlada.

Predvsem pa ne pozabite, da je to zadnji teden, da začnete z božičnim klubom. Oglasite se takoj na banki, kjer vam bodo dali prijazna in točna navodila. Naj bi imel sleherni Slovenec, ki le more, svoj božični klub, in tudi otroci, ki lahko začnejo s enim centom ali petimi centi na teden, pa si tekom leta tudi prihranijo čedno svotico. Poslušajte v vseh finančnih ozirih z edino slovensko banko v Ameriki, The North American Trust Co.

15,000 ljudi se je vrnilo na delo v raznih avtomobilskih tovarnah

Detroit, 11. decembra. Kakih 15,000 delavcev raznih avtomobilskih podjetij je bilo te dni poklicanih na delo. Nekateri prihajajo že začeli z delom, dočim predejo ostali ta teden na vrsto. Mnoge tovarne so vpeljele nove modele avtomobilov. Cadillac Motor Co. naznanja, da je poklicala na delo 3,250 mož, dočim so zaposlili pri Hudson Motor Co. 4,200 ljudi. Old Motor Works in Fisher Body Co. so naznili nadaljnjih 4,000 delavcev. Hudson Motor Co. naznanja, da bo tekom enega leta potrošila \$12,000,000 za nove avtomobile in dele. Nadalje se poroča iz Akrona, da je tovarna Miller Rubber Co. poklicala nazaj na delo 300 svojih starih delavcev. Kompanija bo izdelovala kopalne kape in gumijaste čevlje. Naročil je dovolj do prihodnjega pletja. Iz Toledo, Ohio, pa prihaja vest, da je Willys-Overland Co. naznanila, da bo poklicala z novim letom 4,600 svojih delavcev na delo. V tovarni dela danes 1,600 mož, in ker bodo začeli izdelovati nove vrste truckov, bodo potrebovali nadaljnjih 4,000 mož.

Dekleta imajo danes mnogo več skušnjav

New York, 10. decembra. — Mrs. Roosevelt, soproga novoizvoljenega predsednika, je danes govorila po radio in izjavila, da imajo današnja dekleta mnogo več skušnjav, kot pa so jih imela dekleta pred prohibicijo. Dekleta se morajo privaditi, koliko prenesejo opoine pijače. Fantje zasramujejo dekleta, če ne pijejo žganje ali enako pijačo ob družabnih prireditvah. Ko je bila Mrs. Roosevelt dekle, je rekla, so imeli povsod v hišah vino na mizi, in mladeniči in mladenke so le redkokdaj pili. Tudi niso fantje nosili s seboj k družabnim prireditvam steklenice z žganjem, ker so vedeli, da lahko dobijo pri prireditvi, kar hočejo. Današnja doba je doba preskušnje za mladi svet.

Kitajski urednik kaznovan radi cesarja

Hongkong, 10. decembra. — Urednik Canton Daily News je bil kaznovan na \$80.00 globe in 133 dni zapora, ker je nesramno pisal o japonskem cesarju.

Pokojnina policistov

Demokratski občinski član Grossman je predlagal, da policisti ne morejo dobiti prej pokojnine, dokler niso dosegli starosti 60 let. Po sedanjih pravilih je opravičen vsak policist ali ognjegasec, ki je opravljal to delo 25 let, do pokojnine, in dobiva \$100 na mesec. Tako je policist, ki je komaj 46 let star, in če je bil 25 let pri delu, že opravičen do pokojnine. Ljudje v najboljših letih dobivajo od mesta pokojnino, dočim opravljajo poleg tega še drugo delo in dobivajo dvojno zaslužek.

Društvo "Soca"

Slovensko pevsko društvo "Sola" je izvolilo sledeče uradnike za leto 1933: predsednik Frank Suštaršič, 15726 Holmes Ave., podpredsednik John Rotar, tajnik Joško Jerkič, 16615 St. Clair Ave., blagajnik Fr. Matjažič, zapisnikar John Matjažič, Arhivarji: Molly Baraga in Josephine Jankovič. Nadzorni odbor: Mihael Lach, Agnes Novine in Leo Kaušek. Pevovodja Mr. Frank Vautar.

Shod za brezposelno zavarovalnino je bil včeraj jako številno obiskan

V Slovenskem Narodnem Domu se je včeraj vršil javni shod, katerega je sklicala jugoslovanska sekcija za brezposelno zavarovanje in starostno pokojnino. Udeležba na shodu bila še večja, ako bi bil izbran bolj pripraven dan. Drugo nedeljo v mesecu ima številno društev svoje letne seje, poleg tega se je pa v slovenski cerkvi sv. Vida vršila birma, kar je vse prispevalo, da udeležba ni bila kot bi morala biti. Vseeno se je zbralo v S. N. Domu kakih 500 ljudi, ki so jako pazno sledili govornikom in držali najlepši red. Točno ob 3. uri je predsednik Frank Černe odprl zborovanje in pozdravil navzoče. V kratkih besedah je apeliral na društva, ki se niso v akciji, da pristopijo in sodelujejo z ostalimi društvi, ker če je potreben pri tej akciji. Potem je predstavil tajnika Joseph F. Terbižana, neumornega delavca za brezposelno akcijo. Mr. Terbižan je v daljšem govoru pojasnil pomen te organizacije. Povdarjal je, da nismo osamljeni, da se po vsej državi Ohio organizirajo razne narodnosti. Taka organizacija bo imela sad. Za njim je govoril Mr. Jos. Martinek, urednik češkega lista, ki je razmotrival v svojem govoru predlog komisije, katero je imenoval governor White, da preišče vse podrobnosti glede starostne in brezposelne zavarovalnine. Mr. Martinek je v svojem govoru dal velik kredit tej komisiji, ki je v resnici progresivna, razven par ose, ki tvoriti manjšino v komisiji in ki sta predlagali, da se enaka zavarovalnina zavzame. Prepričan je, da bo predlog za starostno in brezposelno zavarovalnino prodril v državni postavodaji. Ni sicer predlog popoln, toda nekaj je boljše kot nič. Mr. Martinek je ob koncu govora predložil tozadevno resolucijo, katero so navzoči sprejeli s tem, da so vstali, s sedežev. Resolucijo priobčimo jutri. Za njim je govoril Mr. C. Harrison, član državne postavodaje, ki je v pomembnem govoru pojasnil, kakšne težkoče so pri enakih predlogih, omenil je, kako je že leta 1929 deloval za enako zavarovalnino, kje so bile največje zapreke na primer pri zavarovalnih družbah, farmarski poslanci, trgovske zbornice itd. Obljubil je, da bo v postavodaji deloval z vso silo, da bo starostna in brezposelna zavarovalnina sprejeta. Mr. Černe je zaključil pomembni shod ob 4:45 popoldne.

Nepošteni prodajalci

Mestna vlada je začela z obširno preiskavo na postajah, kjer se prodaja gasolina, ker so se slišale številne pritožbe, da ljudje ne dobivajo polno mero gasolina, kot ga naročijo. Nadzorniki mesta so ršli na dvanaestih postajah, izmed dvajsetih, katere so prvi dan obiskali, da so ljudje goljufani, ker dobijo od četrta do dveh galon pre malo gasolina, za kolikor ga plačajo.

Računi za plin

Račune za plin lahko še ves dan danes, v ponedeljek, 12. decembra, plačate v našem uradu in dobite procenke.

* Franklin Roosevelt je bil imenovan častnim scoutom.

Naši novi naročniki

Pretekli teden so se sledeči naši ljudje naročili na dnevnik "Ameriška Domovina": Karol Zure in Franc Suštar, oba za Jugoslavijo. Louis Godec, Euclid, Ohio, N. Wolkov, John Urbančič, Anton Skube, Frank Milavec in Jos. Petrich, vsi v Clevelandu. Prav iskrena hvala novim naročnikom, in priporočamo se še ostalim rojakom!

Nemški fašisti zapuščajo svoje vrste

Berlin, 10. decembra. Hitler, vodja nemških fašistov, se boji, da bo njegova stranka začela razpadati. Ta teden sta dva vplivna podvoditelja zapustila stranko. Hitler je pozval vse načelnike v stranki, da se zberejo in znova prisežejo zvestobo stranki in idejam, ki jih zastopa fašistovska stranka v Nemčiji.

Podružnica št. 10

Članice podružnice št. 10 S. Z. Zveze so izvolile sledeče uradnice za leto 1933: Louise Milavec, predsednica; Gertrude Koželj, podpredsednica; Frances Susel, 726 E. 160th St. tajnica, Mary Sluga, blagajničarka; Mary Sežon, zapisničarka. Nadzorni odbor: Mary Maleckar, Mary Pančur in Mary Vilar.

Radi žrebanja

Iz New Yorka se poroča, da je bil Conrad Mann, predsednik Trgovske zbornice v Kansas City in prominenten vodja bratskega društva "Eagles" obsojen na 5 mesecev ječe in kaznovan z globno \$12,000, ker je prodajal žrebne listke za društvo Eagles. Obtoženi se bodo pritožili na višjo sodnijo.

Novice iz Loraina

Društvo "Ameriški Slovenci" št. 21. S.D.Z. je izvolilo sledeče uradnike za leto 1933: predsednik Louis Balant, podpredsednik Frank Ivančič, tajnik John Kozjan, blagajnik Frank Znidaršič, zapisnikar Leopold Skapin. Nadzorniki: John Kumše, John Buchar in John Lesnjak; vratar Frank Debevec. — Dr. sv. Cirila in Metoda št. 101 K. S. K. J., je pa izvolilo sledeče uradnike: predsednik John Lesnjak, podpredsednik Gabriel Klinar, tajnik Mihael Černe, blagajnik Ludvik Vidrik, zapisnikar Stanislav Rus. Nadzorniki: John Černe, Frank Tomšič, V. Kumše; vratar Louis Balant, namestnik John Piškur, zastavonoša Joe Tomšič, spremljevalca Frank Ambrožič Jr. in Anton Gerbec. — Novi odborniki čitalniškega in dramskega odseka S. N. Doma v Lorainu so: predsednik John Brus, podpredsednik Frank Gorenšek, tajnik, knjižničar in igrovodja: Louis Seme, blagajnik Frank Ravnikar, zapisničarka Mrs. Frances Breščak. Nadzorniki: Frank Ivančič, Louis Balant, Frank Ambrožič Jr. Publicijski odbor: Joe Konte, Louis Balant, John Kozjan, Frank Ravnikar, Mrs. Frances Breščak, Miss Dorothy Polutnik, John Brus.

Prvorojenec

Družini Anton Krašovec, 1114 E. 74th St. je bil v Providence Hospital rojen sinko prvorojenec. Mati in otrok sta zdrava. Iskrene čestitke!

Posledice zime

V raznih mestnih postajah se nahaja te dni, ko je pritisnila zima, nekako 2500 ljudi, ki nimajo lastne strehe.

Mr. John Špeh ubit

Eden najbolj poznanih slovenskih trgovcev v naselbinah, Mr. John Špeh, 1102 E. 63rd St. je bil včeraj ubit v avtomobilski nesreči na E. 140. cesti. Okoli sedme ure zvečer je John peljal z avtomobilom svojega brata Franka, ki je bil birmanski boter otrokom Johna, proti Collinwoodu. Na 140. cesti se je avto ustavil. Očividno je bilo nekaj narobe z avtomobilom. John je poklical garažo in dočim je lastnik garaže popravljal avto, je privozil po cesti drug avto, z vso naglico. Popravljalec avtomobila se je v zadnjem trenutku umaknil, toda avto je zadel Johna Špeha in ga na mestu ubil. Truplo se nahaja v okrajni mrtvašnici. Podrobnosti te nesreče priobčimo jutri.

Vojaški veterani prikrajšani na podpori

Washington, 10. decembra. — General Hines, upravitelj urada za plačevanje odškodnin in bonusa bivšim ameriškim vojakom, se je danes izjavil, da bo priporočil kongresu, da znatno zniža podporo, ki se plačuje bivšim vojakom. Danes prejemajo bivši vojaki nekako \$1,000,000, 000 podpore vsako leto. Razočarano bodo to podporo znižali na 00,000,000 na leto.

Proti New Yorku

Včeraj je odpotaval v New York Mr. August Kollander, da si ogleda novi italijanski parnik Conte di Savoia. Mr. Kollander se povrne v sredo v Cleveland.

Cenejši gasolin

Zveza avtomobilskih klubov bo silila, da državna postavodajna zniža davek gasolinu za en cent pri galoni gasolina.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.00. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po razpisu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrti \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrti leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1879.

88

No. 291, Mon., Dec. 12th, 1932

Švicarski glas o Jugoslaviji

Znana stvar je da večina nemških listov Jugoslaviji ni naklonjena, kakor ni naklonjena tudi nobeni drugi slovanski državi. V svojem političnem delu imajo ti listi prostor samo za neugodne vesti iz naših krajev, ki jih uredništvo navadno opremi še s kompromitirajočim naslovom ali z ujedljivim dostavkom. "Zato je posebne pozornosti vreden potopis, objavljen v eni zadnjih števil "Zürcher Zeitung." Članek odločno postavlja na laž neumne in zlobne govorice, ki se po italijanskih in madžarskih virih vedno na novo razširjajo tudi v nemškem časopisju. Članek neznanega pisca je toliko pomembnejši, ker ne opisuje samo prirodnih lepot marveč naveže na vsako našo pokrajino tudi dobrohotna in razumna politična razmišljanja. Potopis je naravnost visoka pesem našemu Jadranu. Bosni in Liki, ne samo v pogledu pokrajinskih krasot in zgodovinskih zanimivosti, marveč tudi glede prebivalstva teh naših krajev. Človeku dene dobro ko čita toliko toplega priznanja in ko je doslej bral v nemških listih skoro redno zasmeh ali vsaj prizanesljivo ironijo.

Ko je neznani avtor opisal v pestrih barvah Dubrovnik in njegovo okolico, pristavi naslednjo zelo zanimivo zgodovinsko-politično podrobno: "Solčna dežela Dalmacija je bila vedno predmet ogorčenih bojov. Njena zgodovina je pisana s strašnimi krvavimi črkami. Z Rimom se začena vrsta tujcev, ki so hrepeneli po posesti Dalmacije zaradi Jadrana, in Rim zaključuje to vrsto tudi danes, ter je zato skoval rečenico: mare nostro! Jugoslovanski Dalmatince govori sredi teh belih kamnov, ki dihaajo odmev renesance, le z iskrenimi očmi in s stisnjenimi pestmi o zemljelačnih tujcih z zapadne obale Jadrana." Zaradi slabih gospodarskih razmer je poset tujcev precej ponehal, švicarski potnik pa jih ne pogreša in smatra, da je mehka domača slovanska govornica bolj v skladu s pokrajino nego lahkotno dunajsko ali trdo severnonemško narečje.

Tujcem pisec nujno priporoča povratek preko Bosne, ki je ohranila čare muslimanskega vzhodnega sveta v nepokvarjeni prvotnosti, češ da poset Bosne prihrani vedoželjnemu človeku daljnjo pot v Malo Azijo. V tej ugotovitvi ni kar nič ironije in Švicar opisuje Sarajevo z ljubeznijo, ki je redka celo pri naših domačih, bolj na kritiko nagnjenih potopiscev. Bival je v Sarajevu v dnevih proslave 400 letnice Gazi-Husrevbegove džamije, iz česar lahko sklepamo, da so njegova opažanja in zaključki najnovejšega datuma.

Spričo te okoliščine imajo posebno vrednost njegove besede o Liki in zadnjih dogodkih na liškem Krasu, o katerih so se v inozemskih listih širile vesti spominjajoče na srednjeveško razbojniško romantiko. Potopisek pravi: "To niso proletarci, ti Ličani, marveč potomci viteških bojevnikov izpod kršnega Velebita. Njihov sijaj je zatopil v preteklost in o njem priča le še kaka podedovana gesta. Morda v vsej Jugoslaviji ni kraja, kjer bi bili Srbi in Hrvati tako tesno premešani, kakor so na tem prostoru, ki je zadnje čase deležen tako žalostnega slovesa. Tihotapci, postopači in izvrženci so si s pomočjo političnih piratov nadeli zveneče ime "vstašev," da bi prevrtili prebivalstvo. Toda ponosni Ličani ne more imeti s temi tujimi plačanci nič skupnega. Tako se je končal ta tragikomični intermezzo, ki ga je del evropskega časopisja po krivici napihnil, v zaporu ali na begu v neko sosedno državo, ki rada prevzema zaščito slične bande.

Ob koncu svojega članka razpravlja pisec objektivno tudi o notranjepolitičnem položaju. Opisuje, kako se izražajo v naših krajih posledice svetovne gospodarske krize, in navaja momente, ki so prišli v Jugoslaviji še posebej v poštev, zlasti izpadek nemških reparacij. Svoje politično razglabljanje zaključuje z naslednjo ugotovitvijo: "Jugoslovansko narodno edinstvo se pač ne da omajati, saj to ni samo resnica, marveč tudi dejstvo revolucionarnega pomena. Cel niz zakonov sedanjega prehodnega režima, med tem predvsem izprememba državnega imena in razdelitev na banovine, vodi popolnoma na pot narodne enotnosti. Seveda, duhovno edinstvo narodnih množic, ki se morajo šele živeti v to državno ediničo, potrebuje še razvoja. Nadaljnja konsolidacija države je v veliki meri odvisna od tega procesa, ki ga ni treba niti pospeševati niti ovirati. Prirodna bogastva kraljevine nudijo vsa potrebna jamstva za dobro ureditev odnošajev med plemeni, srečni temperament južnjakov, ki hitro pozabljajo, kakor se brž navdušijo, bo očuvati državo pred dogodki, kakršne je doživljala v brezprimerni parlamentarni zmešnjavi preteklih let." ("Jutro.")

D O P I S I**PROSLAVA JUGOSLOVENSKEGA DANA UJEDINJENJA**

Bože pomozi ti blagoslovi rad, Ujedinjenja" ispasti veličastvenosti clevelandskih Jugoslovencev. — I odista proslava je ispalala veličanstveno, iznad sva-kega očekivanja, da je svojom veličanstvenostu iznenadila i zadovolila ne samo česnike i vi-šake goste te proslave, nego čak

i sami odbor, koji je tu svečano pripremao i uložio oko pri-preme sav svoj trud, znanje i umješnost. — Neka im je zato naše priznanje i zahvalnost a u prvom redu: g.g. Antonu i Jo-ži Grdini, Dr. Mally, Perku, Cer-rezinu, Brači Mihaljeviću sa go-spodjom, Nikoli Popoviću — Popu, Mihajilu Miriću, Bobiću, i Mili i Djordju Vojnoviću. —

Posle podne, na koncertu, lje-pa i veličanstvena kita od devet jugoslovenskih pevačkih druš-tva, koja su nastupala jedno za drugim sa lijepim i odabranim jugoslovenskim pjesmama, sve bolje jedno od drugoga, pružila nam je uživanje kakvo nikada nijesmo uživali, od kada smo na-pustili našu Domaju Jugoslavi-ju. Ali izmedju svih tih pje-vačkih društava, "ZARJA" je bila toliko veličanstvena i dora-sla svome zadatku, da se mi smjelo možemo sa njome pono-siti kada bi nastupila i medju najodabranija amerikanska pje-vačka društva. U prvom redu ima se zahvaliti "ZARJINOM" spremnom i neumornom hodo-vi-ju a za tim vrijednim i inteligent-nim, do u tančine izvedžbanim glasovima ZARJINI članova.

Po samom izvajdanju pjesa-ma skladnim pjevanjem, lije-pom interpretacijom, sa nijan-sama našeg narodnog muzičkog kolorita — a sa članovima ovde rođenim i odgojenim — vidi se velika požrtvovanost horovodja i članova, koji su uložili veliki trud, da našoj narodnoj pjesmi dadu ne samo koloritet i sklad, nego su u pjesmu uneli i našu narodnu jugoslovensku dušu i to sa punim izražajem, znanjem i osjećajem. Youngstown-ski "VOJVODA PUTNIK" odlično je interpretirao dosta teške stvari i komplikovane, ali nam je njihov horovodja izbjegao ono, što je u tim pjesmama naj-ljepše, "disonance" a koje je kompozitor uneo u pjesmu radi naročite lepote i varijanta.

Clevelandski "ORAO" sa svo-jim — jednim od najspremni-jih — horovodjom, imao je li-pjeji izbor naših "PURPURA", pa ipak nije mogao dati ono, što smo do njega očekivali i što je njegov horovodja htio i želeo. Usled nedostatka glasova u svo-me malom horu, ali se nadamo da će o idućoj proslavi dana UJEDINJENJA pokazati sve, što njegov horovodja Rev. g. Bora Petrović može i umije.

Naša narodna muzika TAM-BURICA, sa najmlađim nje-nim članovima bila je na visini i neobično nas je iznenadila zna-njem i umješnošću našeg narod-nog instrumenta, naročito g. Va-ljato sa svojim kćerima i sinovi-ma.

A šta da se kaže o onoj ogrom-noj posjeti na koncertu, od pre-ko 1300 osoba, pa o banketu, kakv još nikada naš jugosloven-ski narod nije video ni doživio u emigraciji?!

Tako je ODBOR za pripremu dana UJEDINJENJA spremao gradiozan banket za 300 osoba, ipak se je moralo naknadne spremati stolova još za 50 oso-ba — koliko je mogao dozvoliti prostor u hali — pa se i to poka-zalo nedovoljno, mnogi su se morali vratiti jer nije bilo više mjesta, a mnogi su ostali u hali stojeći i pratili veličanstvenu večeru i sa pažnjom zaslusali sve govornike.

Odličnu impresiju učinili su na prisutne najodličniji gosti Amerikanci iz Cleveland-a a i čelu sa gratskim Majorem g. Millerom, koji je u čast naše dr-žave Jugoslavije održao divan govor i u najljepšim kitnjastim i biranim riječima, poželjlo joj sreću i napredak.

Čehoslovački konzul u Cleve-land-u, g. Dr. Kalda, pozdravio je nas Jugoslovence u našem ma-terinskom jeziku, sa kojim od-lično vlada, da nas je sve izne-nadio. Sa kakvim je vatrenim i vrućim željama, prožetim ist-inskim patriotizmom i od srea bratskom ljubavi i osjećajem pozdravio g. Dr. Kalda našu do-movinu Jugoslaviju, to se ne bi moglo ni dalo u ovome dopisu

sve izneti, ali se iz tih izliva osjećaja g. Dr. Kalde, jasno i očito vidi i osjeća, da nam Če-hoslovaci nijesu samo prijatelji, nego prava i istinska braća.

Gospodin minister Dr. Pita-mec pozdravio je Ameriku pre-ko gradonačelnika g. Millera i amerikanske goste u engleskom jeziku, a za tim je govorio slove-načkim i srpsko-hrvatskim na-rečjem. O g. ministru Dr. Pita-micu ne možemo i nećemo ovde mnogo govoriti, on je inače naš, on sa nama saosjeća i dijeli do-bro i zlo i sa nama zajedno žali zabludelu braću, koja se još ni-jesu otreznila od austrijanštine i tetefizma. Pa ipak se na nje-mu vidjelo da je ushićen nacio-nalnim svešću naša sva tri ple-mena, našom slogom i razum-jevanjem, što nije bio slučaj na-zad tri godine, kada je prvi put posjetio Clevelandsku Jugoslo-venskog koloniju. Vjerujemo da je g. Ministar poneo sa ove li-jepe proslave najbolje utiske.

Pa ipak sa ove lijepe i veli-čanstvene manifestacije jugo-slovenskog jedinstva, primjeću-je se da neki članovi Jugoslo-venskog - Amerikanskog Cluba, koji inače volu da se razmeću jugoslovenskim liderstvom pred strancima, htjeli su da sede na dvije stolice — medju kojima se našao i jedan defetista — ili po onoj narodnoj: "Pomozi Bog čaršiju na obadve strane." Naj-blaže rečeno, nije to od njih li-jepo. Ne može se u isti čas slu-žiti Bogu i vragu.

Inače, proslava dana ujedi-njenja u Clevelandu bila je ve-ličanstvena manifestacija naše narodne nacionalne svijesti i je-dinstva.

Neka je hvala i praznanje Jugoslovenskom - Amerikanskom Clubu i Progresivnom Clubu i njihovim članovima ne tako li-jepoj i bez zamjerke pripremljenoj i izvedenoj narodnoj ma-nifestaciji, oko proslave jugo-slovenskoga dana ujedinjenja.

Hvala Rev. g. Medini, župni-ku iz Barbertona, koji je muški i čojski — kako njemu valja i prilici — očitao zaslužnu bukvi-ču zabludelu braći. A i very Rev. g. Maksimu Reliću, župni-ku u Cleveland-u, na lijepom očinskom savjetu.

Sa lijepim impresijama koje smo ponijeli iz Cleveland-a sa te divne, jedinstvene i veličanst-vene proslave, mi kličemo:

Živeo jugoslovenski narod od tri plemena! Živeli svesni cle-velandski Jugosloveni!

Iguman Nikodim Stoyakovich. Youngstown, O., 8. dec. 1932.

Čitalnica S. D. D.

Cleveland (Collinwood), O.— Cenjenemu članstvu Čitalnice Slov. Del. Doma se naznanja, da se vrši glavna letna seja 14. decembra u čitalniškim prostorih. Zato se prosji vse cenjeno član-stvo, da se gotovo udeležje polno-številno, ker na dnevni red bodo predložena resna in nujna vprašanja, ker gre za obstoj naše izobraževalne inštitucije za pri-hodnje.

Ako ima članstvo iskreno vo-ljo do čitalnice, je njih dolžnost, da gre na agitacijo za nove čla-ne ker nasprotno se bo moralo obstoj te prekristne ustanove ukiniti, kar bi pa ne bilo lepo za tako obširno naselbino kot je Collinwood.

Ostalim delničarjem in Slo-venem sploh, ki niso še člani te prekristne ustanove, se vabi, da postanete člani sedaj, da ne bomo prepozni, ker tudi ako smo primorani pasti v vrtnice ame-rikanizma, bo naša izobrazba do brodošla.

Zato je predvsem pravino, da gremo naprej z duhom časa ter upoštevamo izobraževalna dru-štva, katera nam dajejo socialne, gospodarske in politični orien-tacije za protekcijo posameznika in vse človeške družbe. Torej pristopite še danes k čitalnici in postanite član iste! Članarina je 10 centov mesečno, zakar prejmete knjige iz čitalnice za čitanje brezplačno.

Knjižničar.

"Lovski tat"

Lorain, O.—V soboto 26. no-vembra je tukajšnji dramski od-sek S. N. Doma uprizoril igro "Lovski tat." Vloge so imeli sle-deči: F. Ambrožič Jr. — Hrast, gozdar v Srnovem; A. Eisen-hardt — Cilka, njegova hči; M. Kragelj — Jevšar, njegov po-moćnik; J. Tomšič — Dolinar; J. Brescak — Vencelj — gozdar na Otlici; F. Gorenšek — Osat, njegov pomoćnik; F. Jevce — Manca, njegova žena; L. Seme — Tratinik Pavle, gostilničar v Trnovem; J. Tomažič — Fran-ce, gostilničarski hlapec; F. Tomšič in M. Polutnik — oro-žnik. Igro je režiral g. Louis Seme.

Vloge so bile v rokah povečini tukaj rojeni mladini, ki so zelo dobro obvladali slovensko. Igrali so vsi zelo dobro, zlasti so se občinstvu dopadli: A. Eisen-hardt v vlogi Cilke in F. Ambro-žič Jr. v vlogi Hrasta. Ambro-žiča smo v tej igri videli prvič na odru in se je izkazal, da bo jako dober igralec. Po igri je bila prosta zabava in ples in smo se naplesali za ves advent. Pred-stave so se udeležili tudi rojaki iz Clevelanda: Mr. in Mrs. Me-nart in sin ter več drugih.

Louis Balant.

Križev pot naših izseljencev

Zadnje čase se tudi v stari do-movini malo več zanimajo za nas izseljence, kar je tudi prav, saj nazadnje: kri ni voda in naši smo, pa naj bomo kjerkoli hoće-mo biti: doma ali v tujini.

Te-le besede je zapisala ljub-ljanske "Domovina":

"Dolga leta je bila tujina ve-šča, ki je vabila naše ljudi v svet. Ne bi bili šli za vablji-vim bleskom, če bi jim bila da-jala domača gruda dovolj kruha. Kruha ni bilo, ne denarja. Eden je lahko ostal doma na dedni grudi, drugi so morali v tuij-no.

"Da si prislužijo s trdim de-lom denar za domacijo, so šli fantje v Ameriko, Vestfalijo, Kanado, Francijo in drugam, se tamkaj zagrizli v zemljo in jih je upregel stroj v svoje telege. Naše gorice je uničila v 80 le-tih minulega stoletja krvava uš. Vina ni bilo, ne denarja za kruh in obleke, in so dolgovi segali že do strehe bornih bajt, da je bila nevarnost, da izgubijo še stre-ho nad glavo. Pa so šli trpini čez mejo, čez morje, da se rešijo dolgov in preskrbijo svojece s po-trebim denarjem, dokler spet ne okošatijo gorice. Vas za vas-jo se je praznila. Ponekod so ostali doma le starci, otroci in žene, ki jim je bilo trpljenje edi-ni tovariš pri delu. Vračali so se možje čez leta in gospodarili pametno, kakor jih je izučila tu-jina. Drugi so pošiljali ženam vozovnice, da so šle za njimi v tujino, poprodavši vse, kar jih je vezalo za domačo grudo.

"Mnogo teh beguncev od do-mače grude se je po vojni spet zbralo okrog svoje matere domo-vine in jo bogatilo s svojimi pri-hranki. Drugi so ostali v tuijni, ki jim je bila postala domo-vina, ker jim je dajala obilno belega kruha in vsega na pretek. Dokler je po vojni v redu tekel stroj svetovnega gospodarstva, ni bilo izseljenskega vprašanja. Ko je pa prišlo kolesje tega stro-ja v nered ter so opustitve de-lavstva na dnevnem redu, se je pojavilo pred nami izseljensko vprašanje v vsej svoji grozi — grozi zato, ker domovina nima ne kruha in ne denarja, da reši kri naše krvi pred pošastjo gla-du in obupa ..."

BOLJŠEVIŠKI KRVNIK PANKRATOV

O boljševiskem krvniku Pan-kratovu piše ruski novinar Kes-el v pariškem dnevniku "Matin": Bivši podoficir Pankratov je postal s 27. letom naslednik boljševiskega krvnika Emelja-nova, ki ga je pobral tifuz. Pan-kratov je bil plijanec in živel je v koruznem zakonu z neko, po-

Staro zanesljivo
TRINERJEVO
GRENKO VINO
Tonika za želodec in
odvajanje

Če verjamete al' pa ne.

cestnico. Vsako jutro je prihajal v zapore, kjer je zajtrkoval, potem se je pa izprehajal po hodnikih, ogledoval svoje bodoče žrtve in se norčeval iz njih. Po-noči je streljal svoje žrtve z re-volverjem, in sicer tako, da bi človek mislil, da ubija ljudi s posebno naslado in da ima pri tem največji užitek. Če žrtev slučajno ni imel, kar se je zgo-dilo zelo redko, je popival po nočnih zabaviščih. Vedno je pa povedal, kje bo ponoči, da bi ga lahko vsak čas poklicali. Tako se je nekoč zgodilo, da so ga po-klicali na delo, ko je baš pomer-jal pri čevljarju nove čevlje. Na eni nogi je imel nov čevlji, na eni pa star in tako je opravil krvniški posel. Drugič so ga po-klicali iz gledališče, kjer je se-del s svojo ljubico. Po treh usmrtitvah se je mirno vrnil k ljubici v gledališče. Pankratov je jedel in pil, da ga je bilo ve-selje gledati, ljudstvo je pa gla-dovalo. Bil je navdušen kvartop-irec. Denarja je imel vedno dovolj, kajti na eni strani je bil dobro plačan, na drugi je pa po-bral svojim žrtvam vse, kar so imele. Izdiral jim je celo zobe z zlatimi plombami. Usmrtitve so se vršile v kleti, kjer so bila ta asfaltirana in nekoliko nag-njena, da je kri lahko odtekala. Stene so bile vse opraskane od krogel, ki so prodirale prsa ne-srečnih žrtev. Ko je Pankratov s svojim krvniškim poslom do-volj obogatel, je izjavil, da je utrujen in da naj ga odpuste. Res so ga odpustili in dobil je mesto predsednika sovjeta nekje na kmeth.

URE SMRTI

Profesor Fischer rostochske univerze je ugotovil, da je izmed 3769 oseb, ki so umrle zadnjih 7 let, večinoma izdihnila med 3 do 6 uro zjutraj. Na drugem mestu pa je čas med osmo in enajsto uro zvečer. Redki lju-dje umrjejo opolnoči.

Dnevna vprašanja

1. V kateri dolini države Cali-fornije rastejo najboljše češplje?
2. Ali vam je poznana razdalja med dvema tračnicama na železniški progi?
3. Koliko Japoncev se nahaja v Zedinjenih državah?
4. Katera politična stranka je bila na krmilu, ko so Zedi-njene države naznanile voj-no Nemčiji?
5. Kdo je komponiral valček "Donavski valovi?"
6. Koliko oseb v Zedinjenih dr-žavah lahko voli, če bi se re-gistrirale?
7. Ali je predsednik Zedinjenih držav podvržen dohodnin-skemu davku?
8. Koliko suhe zemlje se naha-ja na svetu?
9. Kaj je površina jezera, rek in morjev na svetu?
10. Imenujte dve glavni točki, katere je sprejela American Federation of Labor na svo-ji zadnji konvenciji?

Odgovori na vprašanja

1. Santa Clara dolina.
2. Štiri čevlje, osem palcev in pol. To je standard razda-lja.
3. 138,834 v Zedinjenih dr-žavah in 139,631 na Havajskih otokih.
4. Demokratska.
5. Johann Strauss.
6. Nad 60,000,000.
7. Ne. Predsednik ne plača davka.
8. Površina suhe zemlje na sve-tu znaša 57,510,000 kvadrat-nih milj.
9. Površina vode znaša 139,440,000 kvadratnih milj.
10. Zavarovalnica proti brezpo-selnosti in 30 urni delovnik.

Kakor se vidi, se bomo mora-li moški na vseh poljih umakniti ženskam, ker nas bodo kmalu v vsem prekosile. Do sedaj so nam milostno prepustile vso sla-vo na polju lovskve slave, zadnje čase nam pa skušajo tudi tukaj delati konkurenco. Da je to res-nica, naj bo zabilježeno sledeče: Slavni in hrabri lovci tam od 63. ceste: Debeljak (fuit), Simon-čič, Slogar in drugi so se podali pred nekaj dnevi na zajce. Ves dan so taval po gmajni brez uspeha in se končno zvečer vrni-li v taborišče s praznimi torba-mi in vsi obupani. Tukaj pa sto-pi naprej Mrs. Salomon, ki je bila tisti dan slučajno na far-mah in jim zmagovalno razsta-vi živega divjega zajca na ogled, katerega je vjela sama in to z golimi rokami. Sicer ne vem, ali je kar predpasnik razprostrla, da se je zajček notri zaletel, ali mu je potresla na repek malo soli ali se je to kako drugače zgodilo, ampak pribita resnica je, da je nesla Mrs. Salomon živega zajca domov v Cleveland, ostali jagri so pa samo kleli nad neusmilje-no lovsko smolo. Jaz bi čestital cenjeni jagrovki k njenemu uspehu.

Mihec pride žarečega obraza iz šole domov in že pri vratih vpije:

"Oče, danes sem bil pa pohva-ljen v šoli."

"Pa menda ja ne," se začudi oče. "Pa ne da bi se bil učitelj zmotil."

"Nič se ni zmotil, saj je javno rekel: 'Vsi vkup ste osli, a Mi-ha, ti si največji!'"

Zopet moram eno povedat od naše bebike. Veste, sedaj je že za kuharico. Zadnjič enkrat je sta-la pri štedilniku, na katerem-se je kuhalo mleko, mama je pa v sobi nekaj pospravljala. Naen-krat bebika zavpije: "Mama, pojdi hitro sem, mleko je že več-je kot lonec!"

Zadnjič sta se dva rojaka po-govarjala o križih in težavah zakonskega življenja. Eden je bil pečlar, drugi je pa vozil v jarmu že precej let. Pa poprime pečlar in pravi:

"Ne vem, kaj se toliko prito-žujete o križih in težavah v za-konskem življenju. Po mojem mnenju bi jaz sodil, da ni tako hudo. Če, recimo, nastane med mčzem in ženo prepir, pa vzame mož klobuk in gre z doma."

"Res je, to ni nič hudega, am-pak je ena druga stvar, ki ne gre tako lahko."

"Kaj pa je potem tako hudo?"

"Možu priti zipet domov. ..."

"Kako vam kaj gre, očka?" vpraša sosedov Joža starega Oplotnika.

"I, saj veš, kako gre človeku, ki jih ima že 80 na hrbtu."

"No," ga tolaži Joža, "poglej-te Hindenburga, ki jih ima že 85 na grbi, pa je še vedno svež in krepak."

"Ja, ja, ta že, ko pa nima no-benih skrbi."

Nekdo je vzel farmo v najem in ko se je sedem let za žive in mrtve mučil brez uspeha, je ne-kega dne vrgl motiko po tleh in rekel:

"Bajjali, ampak nikd mi ne more reči, da sem v teh sedmih letih kaj nezadoval. Ko sem prišel sem nisem imel nič in da-nes tudi nimam nič, torej sem še vedno pri svojem."

Dekle, ki je imelo mnogo snubcev, koketno vzdihne:

"Oh, rada bi vedela, koliko moških bo nesrečnih, če se poro-čim."

"To ti pa jaz lahko povem," ji reče oče, "če mi poveš, koliko moških boš poročila."

1932	DEC.	1932
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

17.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ, ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

24.—Slovenska Mladinska Šola SND božičnica v obeh dvoranah SND.

25.—Šola Slovenskega Doma priredi božičnico za svoje učence v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Šolska igra v spodnjih prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd.

31.—Klub društev SND poslovičev starega leta v obeh dvoranah SND.

31.—Društvo Danica, št. 34 S. D. Z. priredi plesno veselico v Slovenski Delavski Dvorani na Prince Ave.

31.—Pevski zbor Jadran, zabavni večer v Slovenskem Delavskem Domu.

31.—A. G. Club, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

31.—Silvestrov večer, pričakovanje Novega leta, v spodnjih šolskih prostorih na Bliss Rd.

31.—Društvo Vipavski Raj, št. 312 SNPJ, priredi Silvestrov večer v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

31.—Slovenski Društveni Dom priredi zabavo v svojih prostorih na Recher Ave.

31.—Društvo Soča in društvo Nanos prirediti skupno veselico na Silvestrov večer v Klimi dvorani, 3241 W. 50th St.

31.—Klub društev SND Silvestrov večer, poslovičev starega leta, v obeh dvoranah SND.

JANUAR

7.—Društvo Napredne Slovenke, št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani SND.

8.—Oltarno društvo fare sv. Vida priredi banket v spodnji šolski dvorani.

8.—Pevsko društvo "Soča" priredi koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

14.—Pevski zbor Zarja, samostojna; plesna veselica v spodnji dvorani SND.

15.—Frank Suhadolnik; predstava in ples v obeh dvoranah SND.

15.—Euclid Rifle and Hunting Club priredi jelenovo večerjo v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

15.—Liga ohajskih društev K. S. K. J., dobrodelna prireditel v Grdinovi dvorani.

15.—Euclid Rifle klub, lovska večerja v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

21.—Društvo Carniola Tent, št. 1288 The Maccabees; plesna veselica v spodnji dvorani SND.

22.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v SND.

28.—Modern Maiden Club; plesna veselica v spodnji dvorani SND.

29.—Jugoslovanski trgovski klub; banket v spodnji dvorani SND.

FEBRUAR

5.—Interlodge Day v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave.

5.—Društvo George Washington, št. 180 JSKJ; plesna veselica v spodnji dvorani SND.

5.—Društvo Abrašević, igra in ples v Grdinovi dvorani.

6. do 11.—Razstava umetnih slik Jugoslovanske šole moderne umetnosti v obeh dvoranah SND.

12.—Slovenski Sokol; prireditel v obeh dvoranah SND.

14.—Slovenska šola SND; plesna veselica v spodnji dvorani SND.

19.—Društvo Orel, igra v Knausovi dvorani.

19.—Dramatično društvo

"Adrija" priredi igro v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Dramsko društvo Ivan Cankar; predstava v SND in ples v spodnji dvorani.

26.—Skupna prireditel clevelandskih podružnic Slovenske Ženske Zveze v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Lightning Bugs, ples v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

J. D.

No, naša lovska večerja nam je že zagotovljena. Mlakar, Mandel in Baraga so nam pripeljali dva krasna srnjaka iz Pennsylvanije, ki bosta v obliki okusne pečenke delala čast in dobro ime gostom, ki se bodo udeležili naše običajne lovske večerje, ki se vrši v nedeljo 15. januarja v zgornji dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave. Lovska večerja, ki jo vsako leto enkrat priredi naš klub, je nekaj imponatnega in še vsako leto je bila nad vse sijajna udeležba. Saj naši fantje postrežejo gostom kar najboljšo, ker ne gledajo na to, da bi napravili kaj dobička, ampak samo da je lepa zabava in da je vse zadovoljno. Za to priliko naši fantje izpremenijo dvorano v pravi gojzdič, v katerem je toliko razne divjačine, da si misliš, da si prišel v pravi lovski paradiz. Enako bo tudi letos in vsaki, ki se misli udeležiti te naše lovske večerje, je prijazno vabljen, da si preskrbi vstopnico pravočasno.

Naši trije fantje, ki so šli po srnjake v Pennsylvanijo, so imeli poleg želje, da bi dobili najmanj dva srnjaka (dobili so pa tri), še iskreno poželjenje, da bi vjeli ustrelili kakega medveda, takole mimogrede. Zato so pa šli tudi par dni prej, predno je bila odprta sezona na srnjake. In dobili bi jih bili, da si ni izbral medved za svojo tarčo svojega starega sovražnika, s katerim sta si gledala v oči že lansko leto, našega Toneta Baraga. Tone, kakor on pravi, še ni pozabil in tudi nikdar ne bo, kakor je drevil lansko leto doli po hribu pred medvedom, zato je letos povdarjal, ko jih je postavil vodnik na "štant," naj ga postavi na tako mesto, kjer je absolutno izključeno, da bi prišel medved iz grmovja, ker da je nje-mu ta žival tako zoperna, da mu postane takoj slabo, če jo le zagleda. Vodnik mu je zagotavljal, da na tistem mestu medved ne bo prišel, ker je pregošto grmovje. Ampak Tone je ostal za vsak slučaj med Mlakarjem in Mandelnom v toliko razdalji, da je vedno lahko videl tega ali onega.

Ko Tone tako stoji naslonjen na drevo, naenkrat zasliši v grmovju pred seboj neko šušljanje. "Srnjak je," mu pride na misel, ker je upošteval besede vodnikove, da medveda tukaj ne bo. Pogleda bolj natanko v grmovje, pa vidi v nekaki poltmi dve postavi, ki se prerivati skozi grmovje: ena večja, ena manjša. In Tone, ki je modra glava, si misli takole: Za srnjake še ni odprta sezona, torej jih ne smem streljati. Če so pa medvedje, jih pa tudi ne vabim sem-zato bom enkrat ustrelil v svari-lo in da dam na znanje, da sem tukaj jaz, hraber lovec, s katerim se ni šaliti. Če ima žival razum, bo to upoštevala in se obrnila proti Mlakarju ali pa Mandelnu, pa naj se onadva ukvarjata s tako stvarjo, jaz se ne bom. Bum, bum — zagrmji v grmovje iz Baragove karabin-

28.—Klub društev SND; maškeradna veselica v obeh dvoranah SND.

MARC

4.-5.—Društvo Abrašević priredi dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

12.—Woman's Sick Benefit Society; koncert in ples v obeh dvoranah SND.

APRIL

29.—Društvo Orel, baseball ples v Grdinovi dvorani.

MAJ

13.—Društvo Orel, materinska proslava v Knausovi dvorani.

JUNIJ

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrugne Zveze, piknik.

JULIJ

16.—Slovenska Zadrugna Zveza, praznovanje 20-letnice.

In takrat vidi, kako je poskočila večja od obeh živali kakih šest čevljev visoko, nekaj zagodrnjala o tem svetu, ki ne pusti mirnih živali pri miru in jo ubrala nazaj, od koder je prišla. Manjša žival, ki najbrže še ni imela toliko prakse na tem svetu in tudi ne strategije, je ubere naravnost proti Tonetu in predno se je prav zavedel, se je že trkljal mimo njega, kakih pet korakov proč, prav srčan medvedek. Za hip je postal, ko je zagledal našega hrabrega lovca, kot bi ga hotel vprašati koliko je ura. Tone si je pa to razlagal tako, da si je medved pomišljal, ali bi nadaljeval svojo pot življenja naravnost čez Toneta, ali bi jo ubral zraven njega, zato je kar na slepo ustrelil medvedu pod nogo. To je odločilo medvedovo smer za bodoče živ-

ljenje, ker brez pomisleka prašči mimo Toneta v grmovje. V tistem hipu, ko je Tone sprožil, je pa že tudi širnemu svetu oznanil s presunljivim krikom: "Jože!" To je krstno ime Mlakarjevo, ki je stal nekoliko nižje in jo tudi ubral gor proti Tonetu, ker je po njegovem kriku spoznal, da se tamle nekoga živega devlje iz kože. V nekaj skokih je bil pri njem in ga vprašal: "Kaj pa je Tone? Na kaj si pa streljal?"

Baraga pa ni mogel par minut spregovoriti niti besedice, samo tresel se je po vsem životu, kot žolca v skledi. Končno pa le spravi iz sebe: "Medvedje!" Mlakar pogleda po tleh in res vidi sled medveda, pa vpraša Barago: "Pa ga nisi zadel?"

"Zadel? Kaj misliš, da sem neumen! Kaj pa če bi ga samo ranil in bi se to medvedu ne dopadlo? Ustrelil sem pod njega, da sem ga malo privzdignil in da je hitreje tekkel. Pa mi je vodnik za sveto obljubil, da ne bo medveda sem. Pa zakaj ravno meni hodijo medvedje pred oči, ko jih vendar ne kličem? Tako velika je Pennsylvanija, pa si morajo medvedje ravno tukaj izbrat svojo pot, kjer sem jaz, ki jim nisem še nikdar kaj hudega prizadjal. Zakaj ni šel iz grmovja pri tebi ali pri Mandelnu, te vprašam? Da se nisem umaknil medvedu, saj bi me bil podrl!"

No, svoj strah je Tone prestal in je hrabro podrl tretji dan krasnega srnjaka. Kdor bo prišel malo na našo večerjo, naj le osebno vpraša, kako je streljal Baraga medveda in bo vse natančno zvedel.

V torek, 13. decembra se vrši občni zbor našega kluba. Važne stvari so na programu, zato naj bodo vsi člani točno ob osmih v dvorani.

S HARMONIKO NA MEDVEDA

(Piše Jaka)

"Mislim da bi bilo bolj pametno in koristno, če bi se najprej pogovorili o večerji, volitve bodo že brez vas šle naprej. Osem je ura, goska je pa še v svojem naravnem stanju in položaju v kuhinji. Kakšno komando pa imaš, Gašper? Kaj misliš, da sem jaz zato prišel v Pennsylvanijo, da bom hodil brez večerje spat? Tako me ima, da bi vam vsem skupaj rekel, da vas gleda iz Columbusa, pa bi šel peš nazaj v naš preljubljeni Cleveland."

"Ti, Jaka," se obregne kapetan, "če ti je toliko za večerjo, kar lepo rokave zavijaj, pa goskubi. Mi drugi nismo nič lačni."

"Veš kaj, če misliš, da sem jaz zato prišel v Ameriko, da bom goskubi, se motiš. Ampak to vam pa rečem vsem skupaj, da če ne boste goske oskubili, pa naše potice ne boste jedli."

Ta grožnja je pa imela vpliv na prisotne, ker vsi so skočili pokonci in eden čez drugega drveli v kuhinjo, da bodo skubili goske. Takrat se pa oglasi s svojim mirnim in prepričevalnim glasom naš Božeglav, ki počasi spravi iz sebe:

"Holan, počasi! Kaj se pa vi razumete na take stvari. Kar lepo v kuhinji ostanite, gos bom pa jaz oskubel, ki sem tega vajen in mi gre od rok."

Modre besede modrega moža so našle odmev v naših srcih in velikodušno smo mu dovolili delo gospodinjanskega kluba v kuhinji.

In tako se je zgodilo, kakor sem že imel ves večer črne slutnje, da je bila gos v paradni uniformi in pripravljen za kastrolo okrog desetih zvečer. Če jo damo sedaj v pisker bo vzelo najmanj eno uro ali še več, torej je prišel od Dutch Prince ponujen predlog, naj pustimo gos za to večer kakor je in da jo bomo raje vzeli seboj v kembo. Bum, bum — zagrmji v grmovje iz Baragove karabin-

veda, Princ lahko tako govori, ko toliko sne kot en mal vrabč, ker mu vedno želocec riagaja, ampak drugače je z drvarskim želocecem kot je moj. Ampak kaj sem hotel? Videl sem, da je za večerjo res prekasno, pa sem se s kislim obrazom vdal, toda sklenil, da bom vestno pazil, da bo šla gos drugi dan z nami, da ne bi po kaki pomoti ostala doma.

Potolajski smo se s par sendviči (jaz sem jih pospravil komaj kakih petnajst), potem pa, ker ni bilo nobenega določenega programa, smo se vrgli na politiko in ugibali, kako bodo današnje volitve izpadle. Bili smo na samotni, brez kakega telefona v hiši, brez radia in brzojava, torej smo morali samo ugibati. Lahko si mislite, da nas je imele, zlasti glede volitev v Cuyahoga okraju in v Ohio sploh. Nekdo je svetoval, da bi se peljali v nekaj milj oddaljeno mesto Tionesta in da bi od tam poklicali Cleveland in kaj zvedeli o volitvah. Drugi so pa rekli, da to volitev ne bi nič spreminilo in da bomo že zvedeli, ko pridemo v soboto večer domov.

K sreči se je ustavil v hiši neki Pennsylvanec, ki je videl luč in se prišel malo pogret. Rekel je, da pride iz Tioneste in da je tam slišal, da je Roosevelt velik naprej od Hooverja. Ob tej novici je Vilček poskočil in zgrabil svojo harmoniko in pozdravil veselo novico s paradnim maršem: Ti pa jaz, pa židana marena . . .

Iz naše države Ohio pa nismo mogli nič zvedeti, kako kaj volijo tam. Ni kazalo drugega, da počakamo do sobote. Potem smo napravili bojni načrt za prihodnje dni in sklenili, da gremo drugi dan popoldne gori v hribo, kakih 20 milj, v kempo, da hitro spravimo s poti tistih par medvedov. Tam smo nameravali ostati do sobote, v soboto popoldne ali zvečer se pa odpeljemo domov. Razume se, da smo ves ta čas pridno hodili v vas k

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

Pa ga Mina ni več izpraševala.

V veži je srečala vladnega svetnika. Dobrohotno ji je stisnil roko in izrazil sožalje radi nenadne Bernardove bolezn.

Nato je dejal: "Umevno je, da zdaj ne moreva več ostati pri vas. Bolnik je potreben miru in vaše negge. Mimo tega pa imate še žetev. Govoril sem s starim učnikom, ki je bil tako prijazen, da mi je odstopil dve sobi. Tako bova z nečakino že popoldne tiho odšla iz hiše. Saj mi dovolite, draga gospodična, da bom kdaj prišel vprašat, kako je z malim bolnikom?"

Mina ni ugovarjala. Zdjaj ni potrebovala nobenega izgovora, da bi odpovedala stanovanje. Nasprotnica se je sama izselila — in šla stanovat v hišo tistega, ki ga je ljubila!

Sreč jo je zabolelo, a premagala se je in rekla: "Zal mi je, da je miralo tako priti." Nato je odhitela po stopnicah k Bernardu.

Prišli so dnevi, ki so bili najhujši, kar jih je kdaj doživela Boštjanova Mina. Bernard je bil zelo bolan, zdelo se je, ko da je živel samo njegovo telo, duša pa da je umrla ali močno otrpnila. Mina ga ni več izpraševala in vznemirjala. Vedela je, da je moral nekaj strašnega doživeti, vendar ga ni vprašala, kaj bi bilo. Nenavadni deček je nedolžno in plaho skrival tajnosti svoje duše. Če ne bo imel takega zaupanja do svoje sestre, da bi ji sam od sebe vse zaupal, potem ne bo nikoli zvedela, kaj se mu je pripetilo v tisti noči.

Ves dan je ležal fant v postelji in stmel skozi okno. Mine ni maral dosti pri sebi. Dejal je, naj le gre doli in naj dela. Mater sploh ni maral videti, ker je zmeraj stokala in silila z vprašanji vanj.

Nekoč pa se je fant splazil iz hiše. Natrpal si je cvetic kraj njive in na vrtni in okrasil z njimi razpelo nad svojo posteljo. Mina ga je dobila, ko je klečal pred razpelom. Pripetilo se mu je nekaj najhujšega: zdravnik, ki je zvedel, kakšen posebež je ta fant, mu je prepovedal učenje in tudi v cerkev ni smel — in to za dobo enega leta.

Tako so dečka izključili iz vsega onega, "kar je mojega Očeta." Izobčili so ga iz njegove prave domovine, iz pozemskih nebes. Bridko se je jokala Bernard, ko je slišal, kako so zjutraj zvonili zvonovi. Tako je človeku, ki je umrl, ki stoji na temni cesti in sliši veselo pritrkovanje zvonov, začuje o večnem Jeruzalemu, pa se zave: "To zvonjenje ni zate, ti ne smeš priti tja!"

Zapuščen — zapuščen je bil, zmeraj so ga zbadale in trpinčile misli, zmeraj je molil, prosil Boga, da bi podelil bratu milost spreobrnjenja, mu ohranil sveti tempelj, da ne pride v družbo brezbožnikov.

Mina je imela polne roke dela, ki ga je izvrševala vsa v bolestih. Nekolikrat je bil prišel vladni svetnik, da bi zvedel, kako je z Bernardom. Mina je musodčku, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval v veži, da smo si preganjali žejo. Ker je bilo še prezgodaj, da bi šli spat, smo se zmislili, da bi igrali karte. Ker sva znala izmed vseh pasažirjev samo Gašper in jaz igrati marjaš, smo se zmednili, da bomo igrali poker po centu. To je jako nedolžna igra, če se jo gra za tako mal denar. Menda so bili fantje na sedcu, ki je sameval

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" prestavil M. U.

Prvi trenutek se je dekla tako prestrašila, da se je skoro pokrižala. Njegovega glasu ni spoznala — tako je bil različen — a v jutranjem polmraku je izgledal Petrov obraz docela črnokasto siv. Po prvem strahu pa se je dekla zasmejala. "Kaj hočeš? Krajec kruha?"

"Da, dati mi ga moraš," Peter Janez je govoril s tako tenkim piskajočim glasom. "Za voljo ljubezni mi ga moraš dati . . . kajti ljubezen je prišla na dan . . . sedaj jo imajo ljudje." "Pojdi, pojdi, norec! Že na vse zgodaj jutraj pričeniš s svojimi zmetimi pregovori!" Odrezala je od velikega hleba polovico ter mi jo dala. "To, na . . . če že ne moreš pričakati zajtrka."

"Naj ti ljubezen poplača!" In zopet se je Peter Janez smehljaj, medtem ko je tlačil kruh v veliki žep svojega suknjiča. "Pa šumarju boš povedala, da me do večera ne bo domov." "Mar boš ostal ves dan v cerkvi?"

"Nak, nak . . . V cerkvi? . . . Ah, da! . . . Sedaj, veš, sedaj imam svoje upanje v nogah! . . . V Zahomec stopim pogledat in Drevlje in Gorje." Njegove oči so gorele in medtem, ko se je še vedno smehljaj, so mu tekle debele solze po licih. "Če nimaš nobenega na tem svetu, ki bi ti malo pomagal, potem si moraš pač sama pomagati! Ja! Zbogom, dekle . . . pa nikar ne skrbi za ljubezen, kajti ljubezen je prišla na plan." Okrenil se je. In zopet se je vse treslo, ko je šel skozi vežo.

Dekla, ki njegovih besed ni mogla razumeti, je gledala za njim, v eni roki nož v drugi še polovico hleba, ter se smejala. "Danes pa je nataknenj . . . Bogvari, če bi ga danes srečal nočni čuvaj!" Ko je hotela položiti nož v predal, je ugledala na kljuki mrvico kruha. Stopila je k vratom ter jo z jezikom obližala — vendar prestrašena je zopet pljunila na tla — predno je požrla, se je spomnila, da mora iti v cerkev tešča. In ker je bil tudi Peter Janez še ledig, a ta ledig so imeli danes svet dan, jo je navdala skrb: "Saj menda vendar ne bo pojedel kruha! Tako nekrščanski vendar ne bo!"

Prižganka je bila danes takoj gotova. Kajti samo stari šumar je dobil danes zajtrk. Vsi drugi so morali počakati, da pridejo prej iz cerkve.

Medtem ko je župan tako sam sedel pri zajtrku, je prišla vsa služinčad, drug za drugim. In vsak mu je podal roko in dejal: "Naš Zveličar je moral trpeti in je odpustil . . . odpustite mi tudi vi, gospodar!"

"Nu, da, zaradi mene!" je dejal vsakemu šumar. "Naš Zveličar nam je dal dober vzgled, pa ga moramo posnemati." Pa se poboljšaj za naprej! Nato pa je vprašal: "Kje pa je Peter Janez?" Dekla pa je že bila odšla iz izbe; drugi pa tudi niso vedeli. Tedaj se je šumar zasmel. "Rad bi mu bil povedal kako besedo na dušo, da bi se v bodočnosti malo bolj pametno obnašal . . . pa baš njega ni!"

Ko je služinčad odšla, je vstopil Tone v izbo, zaspanega in trudnega obraza. "Odpustite mi, oče!"

"Mi nisi storil zlega!" je odvrnil stari ter zadovoljno gledal sina. "Malo prismuknjen si bil sicer včasih v zadnjih dneh. Sedaj pa veš, kako stoji stvar . . . sedaj že lahko napraviš malo drugačen obraz!"

"Seveda, da . . . Sedaj vem,

kako stoji stvari!" Kljub temu pa se Tonetov obraz ni spremenil.

Šumar se je namuznil. "Ali si že prosil Juliko odpuščanja?" Bil je dokaj čudno veselje, s katerim je pogledal Tone očeta — "Mislim, da ni potreba . . . saj mi nima ničesar očitati." In celo smejal se je lahko. "Tako dobra je!"

"Ja, poba, ta ima tako dušo kakor kropilnik."

"Nak, oče, rajši ne!" Tone je na mah postal resen. "Kropilnik pač trpi, da se pomoči vanj na stotine rok! Kaj takega pa bi mi vendarle ne dopadlo pri tisti . . . ki jo bom poročil." Šel je skozi vrata.

Zunaj na cesti je otrešel Tone suknjič, kakor da je prišel od vroče peči. Dolgih korakov, le venomer se oziraje, je šel proti cerkvi. Bil je prvi. Že dolgo je stal na koru, ko so šele pričeli zvonovi zvoniti. Trepetajoči solnčni žarki so silili skozi visoka, barvana okna. Pa le malo so razveseljevali resno cerkveno notranjost cerkve, čije stranski oltarji so bili že pokriti s črnino. Le glavni oltar, na čast fantom in dekletom, je bil v belini krščanskega veselja. Vse zastave in vsi križi so bili oviti v črn pajčolan. In kakršno razpoloženje v cerkvi, tako zadržanje pobožnih, ki so prihajali. Nič tistega nemira in šepetanja, kakor navadno. Tihi, s povešenimi očmi so prihajali v cerkev, ne da bi drug drugega pogledali. Le pobožna Julika je napravila izjemo ter se je hitro ozrla gori proti koru.

Gospod Felician je bral tiho mašo. Po obhajilu je vzel iz tabernaklja ciborij, blagoslovil ga, prijel ga z belo čipkasto rutico, dvignil iz njega hostijo ter šel proti ograji, ki je delila presbiterij od cerkve. Tiho so stopila dekleta iz svojih klopi. Po štirinajst jih je pokleknilo vsakokrat k ograji. Dvignile so beli obhajilni prt pod brado. Marsikateri blede obraz, marsikateri pordečeli, plahe, pobožne oči — tako so klečale. Gospod Felician pa je stopal od ene do druge ter ji podajal Gospodovo Telo. Tedaj pa je prišel k eni — in njegova roka je postala. Pa ne da bi se zganila, potrpežljivo in pobožno je gledala Julika ter čakala z iztegnjenim jezikom. Gospod Felician ji je podal hostijo, se nalahno okrenil ter obrisal prste v čipkasto rutico, s katero je držal ciborij. Ko ni bilo nikogar več pri ograji, je stal gospod Felician s hostijo v roki ter pogledal tja prav v ozadje cerkve. Dva prazna prostora je videl — in izraz brezupne žalosti je legel na njegov okrogli, zgubančen obraz.

Sedaj so pričeli mladeniči na vrsto. Sedaj ni šlo več tako tiho, kakor pri dekletih — kajti podkovani čevlji so stopali na cerkveni tlak. Julika je stala v svojem stolu, rožnatih lic, mal smehček okoli ust. S skoro nevidnim pogledom je opazovala mimoidočo vrsto. In prišel je eden — na tem je nje pogled obstal, sledil mu do obhajilne mize, skoro, da, nekoliko plašno. In oddahnila se je, ko je gospod Felician podal hostijo Jaki.

Sedaj se je vrsta vračala — sedaj pa je bil nekdo drug, ki ga je nje sladki pogled iskala. Tone pa je šel mimo, ne da bi dvignil pogled. Posmehnila se je in skrla pobožno svoj špicasti nosek v molitvenik. Po maši je Julika prva stopila iz stola ter hitela iz cerkve. Pri cerkvenih vratih se je postavila ter čakala. Ko je prišel iz cerkve Tone med fanti, mu je podala ne meneč se za vse te ljudi roko in zašepetala: "Ali mi odpustiš, srček?"

Pogledal jo je — s tistim resnim pogledom zopet. Nato je odvrnil tiho: "Ljubi Zveličar nam je dal dober vzgled, njega moramo posnemati!"

Drug ob drugem sta šla čez pokopališče. Tedaj je začul Tone za seboj Jakov glas: "Ali ste videli, fantje? Malarčine hčere ni bilo! Ali ste videli?"

Kar zasrbele so Toneta pesti in že je napravil kretinjo, kakor da se bo okrenil. Julika pa ga je prišla za suknjič in ga vlekla za seboj. Do zidu ga je še privlekla — naprej pa ne. Kajti Tone si je oprostil roko in dejal pritajenim glasom: "Za mater bi hotel še pomoliti."

Julika je vzdihnila. Vendar pa mu je tiho sledila do materinega groba. Sklenil je roke ter se zazrl v grob, ki je bil že pozelenel, kakor bi hotel zaklicati materi: "Mati, svetujte mi! Mati, svetujte mi!"

Za njima je šel mimo gospod Felician z brevijem v roki. Ko je ugledal parček, je dvignil obrvi, pokimal pred se — ter se nasmehnil.

Ko so drugi ljudje odšli s pokopališča, je Julika plašno potegnila Toneta za jopič: "Ne smeš pustiti gospoda župnika predolgo čakati, veš!" Počasi si je pogladil Tone las. "Od tam doli ven ne govori nihče več . . . tedaj morava pač iti!"

Prišla sta v farovž. Na tlaku pred vratmi je Julika nekoliko zastavila korak, kajti imela je obute platnene čevljičke s tenkimi podplati, a kamenje je bilo precej ostro. V veži je sprejela parček Katra, prijazno muza jo se, kakor da je prišla sreča v velikem cekarju v farovž. Tudi gospod Felician, ki ju je že čakal za pisalno mizo v izbi, na talarju še nekaj mrvic od zajtrka — tudi gospod Felician ju je pozdravil prijazno in dobrohotno. Vendar pa, ne da bi govoril o lepem velikonočnem vremenu, brez drugega uvoda je pričel: "Tedaj, ljuba krščanska ženina . . ." V kratkem nagovoru, katerega vsakakor ni to pot prvič obdrževal, jima je obrazložil, kak mora biti pravi dober zakon, zato da jima bo za življenje zagotovljena sreča. "Da vama dvema ne manjkajo te lepe lastnosti, o tem pač ne smem dvomiti? Kajne?"

Tone je stal kakor štor, Julika pa je zmajala z lepo glavico. "Da, da!" je prikimal smehljaje gospod Felician. "Da pa bom vedel zagotovo, dali vama ne manjka dobrega krščanskega orožja, kakršnega rabita krščanska oče in mati, vaju pač moram vprašati par vprašanj. Tedaj, moj ljubi Tone šumar . . . zmoli apostolsko vero."

To je bilo vprašanje, ki bi ga znal pač odgovoriti vsak otrok. Tonetu pa se je kar trikrat ustavilo, "Ponejca Pilata" pa je sploh pozabil. "Dobro, ljubi Tone, dobro! Malo je sicer šepalo . . . pa naj bo. Si pač nekoliko razburjen, kajne?"

Tone je vzdahnil. "Tako! Sedaj pa mi povej deset božjih zapovedi!"

Tone jih je vedel samo devet. Očividno pa ni gospod Felician štel, kajti zadovoljno je prikimal. "Dobro, ljubi Tone! Tako sem lahko prepričan, da znaš tudi vse drugo dobro. Kajne? Tako-o-o! Je že dovolj — zaradi mene se lahko poročiš!"

Bledega obraza je stopil Tone korak nazaj. Smehljaje je privlekel gospod Felician tobačnico iz žepa, si vzel prežico, nato pa podrgnil nos z robcem. "Tedaj, ljuba, pobožna Julika Breznik . . . sedaj pa prideš ti na vrsto."

Julika je stala povešenih oči, roke pod silenim predpasnikom — prav tako kakor se spodobi pobožnemu dekletu. "Dobro, Julika, dobro!" Gospod Felician je hvalil, še pred-

no je kaj vprašal. "Tako-o-o! Sedaj mi pa povej sedem poglavitnih grehov!"

In šlo je kakor namazano: "Prvi napuh, drugi lakomnost, tretji . . ." Julika je bila nekoliko v zadregi in je zajecala: "No, da, saj vedo! . . . Četrta nevoščljivost, peti požrešnost, šesti jeza, sedmi lenoba!"

"Dobro, Julika! Dobro se spoznaš pri grehih! . . . Kako pa z deli krščanskega usmiljenja?" I, kako ne bi tega vedela. Na prste jih je znala Julika naštet. Še enega odveč: "Braniti nedolžne!"

"Dobro, Julika, dobro! In prav praviš! Osem dobrih del je boljše nego samo sedem! . . . Sedaj mi pa povej pet zapovedi za krščanske zakonce!"

Kaj čudno nemiren je bil pogled, s katerim je pogledala v katekizmo tako dobro podkovana Julika župnika. Vendar pa je že imela odgovor: "Prvič, ne smeta se lahkomišelnost, zaročiti."

"Ze-e-e-lo dobro! . . . Le glej, Tone, kao modra je Julika! . . . In drugič?"

"Drugič, do dobra morata biti podučena in . . . prosta vsake zakonske ovire."

Molče je gospod Felician prikimal ter gledal nevsto resnega obraza.

"In tretjič . . ." Julika je pričela jecati. "Tretjič, pred zakonom morata živeti nedolžno in čisto, četrto, vstopiti morata v zakon s čistim namenom in petič, spovedati se in obhajati." Povešenih oči je stala in se oddahnila.

"Glej jo, glej, kako dobro vse!" Prav počasi je govoril gospod župnik in njegov glas se je nekoliko tresel. "Ampak, glej, Julika, poglavitna oseba v zakonu je žena, ker bo morala nekaj kot mati tudi otroke vzgajati. Zato pa moram biti pri nevesti tudi nekoliko natančnejši, da . . . pa te moram še nekaj vprašati . . . Tedaj mi povej, kaj je božja milost?"

To je bilo vprašanje iz velikega katekizma — Julika je ostala odgovor dolžna. Vendar pa se je zanašala na svoj ljubki obrazček, smehljala se rožnato in gledala župnika tako nežno — baš kakor golobček, katerega žalijo, pa se kljub temu ne srđi.

Gospod Felician pa ni bil preiskovalni sodnik, zato je tudi vstrajal trdovratno: "Tedaj, kaj je milost božja?"

"Nu, da . . . Ah se človek spove in potem je vse zopet dobro." "Tako-o-o? Vse? . . . Nak, Julika, malo drugačna je ta reč kljub temu! . . . Morebiti pa veš, kako zadoščenje smo dolžni božji pravičnosti?"

Tega ne vedo niti vsi duhovni gospodje. Kako naj bi bila Julika vedela? Kljub temu pa se je še vedno smehljala, medtem ko je gospod Felician kako minuto potrpežljivo čakal ter bobnal s prsti po mizi. "Ali pa veš morebiti, zakaj molimo v Očenašu: reši nas vsega hudega?"

Molče je Julika pobesila ljubko glavico — prečastiti pa je še vedno bobnal. "Tedaj tudi ne boš vedela, zakaj rečem na koncu 'Amen'?"

Sedaj se je hotela Julika zateči k prošenju. "Gospod župnik . . ." S ponižnimi očmi je prosila naprej. Gospod Felician pa je vstal, skomignil z rameni in dejal resno: "Zal mi je, ljuba Julika Breznik, ampak malo pripravljene te ne smem pustiti v sveti zakonski stan. Le pripravljaj se lepo še kakega pol leta . . . saj si še mlada . . . v jeseni pa pride nazaj k spraševanju."

Ta odločitev je vplivala dokaj različno na vsako ženitvanjsko polovico. Mladem šumarju je udarila vroča kri v lica, medtem ko je Julika kar upadla, jecala bledih lic: "Gospod župnik . . . Ježeš, Marija . . . prosim jih tisočkrat . . . nikar naj mi ne napravijo te sramote . . ."

Gospod Felician je dvignil roke in jih zopet povedil "Zal

mi je! Ampak pri ordinarijatu že itak vedno godrnjajo. Sedaj pa moram enkrat storiti tako, kakor zahtevajo. A občina? . . . Šele pred kratkim so mi razbili šipe . . . najbrž zato, ker sem postal v mojem dušnem pastirstvu nekoliko prepopustljiv. Sedaj moram pač ostati strogo pri svojih dolžnostih! . . . Pridi zopet v jeseni, Julka! . . . Zbogom! . . . Mi je prav žal, ljubi Tone, če moram tvojo zaljubljenost potrpežljivost tako trdo preiskovati! Ampak . . . zopet je gospod Felician dvignil roke.

Tone je pokimal. Izgledalo je, da pač razume položaj gospoda župnika. "Nu, da . . . če nevesta ne zna katekizma, potem pač ni pomoči!" In mirno, brez očitka, kakor še spodobi za uvid-javnega ženina, je dejal Juliki: "Tako je . . . pač morava iti! . . . Zbogom, gospod župnik!" In že je prijel za kljuko.

Julika je še vedno stala bledega obraza in prestrašenih oči na istem mestu. Proseče je stegnila roke, a vendar ni mogla spraviti besede iz sebe. Morebiti pa bi le vendarle prišla do besede, da se ni tedaj prikazala v vratih, ki jih je odprl Tone, Katra, razburjena, rdeča v obraz. Julika je zastirnela v Katro, še enkrat obupno pogledala gospoda Felicianja — in šla iz izbe.

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI
ZOBODRAVNIK

6411 St. Clair Ave.
v Slov. Nar. Domu
soba št. 10
Tel. Henderson 0919

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihelich Co.)

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notarske listine, kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamente.

CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA, POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4126

Zvečer:

15621 Waterloo Rd.

Kenmore 1694

Michael Casserman

PLUMBING & HEATING

18700 Shawnee Ave.

Kenmore 3877

Katra je zaprla vrata in obrnila ključ. Nato se je vrnila v izbo, vila roke in pričela jamrati: "Prečastiti! Ja, prečastiti! Za božjo voljo! Kaj so zopet naredili!"

Gospod Felician se je namuznil. "I, nekaj dobrega!" Očividno zadovoljen je otreasal mrvice raz talar.

"Tako? Nekaj dobrega! Tako?" je izbruhnila Katra, kakor bi hotela zajokati. "Naj mi povedo, prečastiti, kam so spravili zopet svoj razum? Ne bodo si dali miru, dokler ne bo vsa vas naščuvana proti farovžu!"

"Si že zopet pričela, kaj?" Gospod Felician je prekrizal roke na hrbtu. "I, saj sem si mislil tako že tedaj, ko sem te videl jokati zadnjo nedeljo! Pri tebi pa zaleže pridiganje, zaleže! Pri desnem ušesu notri, pri levem pa zopet ven!"

(Dalje prihodnjic.)

Časnikarski poročevalci, ki so pričakovali izgrede v Washingtonu, ko so prišli tje "lačni pohodniki," so si nadeli plinove maske, da bodo varni, če bi policija rabila smrtiljive bombe. No, skrb je bila zastoj, ker ni prišlo do nobenih izgrediv.

V Nevadi imajo zakon, da usmrte zločince potom strupenega plina. Ko so pripeljali obsojenca, Everett Mulla v smrtno celico, da ga usmrte, so ljudje opazovali usmrčenje skozi debele šipe, kot kaže slika. Ko se je obsojenec vsedel na stol in so pazniki hitro odšli ven, je obsojenec še enkrat pozdravil z roko gledalce, nakar so odprli plin in obsojenec je bil v par sekundah mrtev.

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četvervo-glatim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz-žemalcem vode. ZNIZAN

\$26⁰⁰

MANDEL
HARDWARE

15704
Waterloo Rd.

Kenmore 1282

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!